

Kraméry u sowny Císařské královské Noviny.

ORAVSKÉ
MÚZEUM

Roku 1791.

V Sobotu

ORAVSKÉ
MÚZEUM
P.O. HVIEZDOSLAVA

dne 5 Listopadu.

Třetí ročník běh.

S nevysokým císařským královským povolením.

ORAVSKÉ
MÚZEUM
P.O. HVIEZDOSLAVA

Rozličné politické zprávy.

Cačkož list z Semeljna na den 19 října prw, téhož dne Turcy w Bělehradě byli očekáváni; však to se potud nestalo.

O Semendryi slyssime, že dnes 19 října bude Turkum odvedena, odkud později Bassa do Bělehradu pogede. Na den 20 bude noče hovarti w Běrose, dne 21 nedaleko Bělehradu, a dne 22 bez pochyby gest ten den, na kterýž Běles hrad Turkum zase odveden bude. Na císařské stané gest wsecko k tomu připraveno, tak aby nový Bassa se vstavostí v ruké při strílení z fusu přiznat byl. — Průchod z Bělehradu do Semeljna po tu chvíli gest očevějn, tak aby lidé, genž sobě vmyslili chtějí, tím

snáze na císařskou stranu z Substa přejeti mohli. K lepšímu wědomí těchto lidí vrchnj wogenštá zpráva dala prohlásyti, že w této případnosti a poněvadž času na krátce gest, neylepe včiněgi, když pomalu wsecken svůj názvtek k Banáštěmu břehu snesau, a posléom je geg pohodlněji dále od břehu odvezeti mohau; a za tau příčinou gíž k tomu lodi přichystány gsau. Co se těne markytání, nanovo dostali poručení, aby se pro vogstko gesste na tři dni vossj porrawat opeřili. Podlé tohoto tedy prohlásení nemí velmi množí těmania na císařskou stranu, a mezy nimi na wětšin díle gsau Čurečtí Židé, kteří svou mohovitost zatím pro bezpečnost

ORAVSKÉ
MÚZEUM
P.O. HVIEZDOSLAVAORAVSKÉ
MÚZEUM
P.O. HVIEZDOSLAVAORAVSKÉ
MÚZEUM
P.O. HVIEZDOSLAVAORAVSKÉ
MÚZEUM
P.O. HVIEZDOSLAVA

ORAVSKÉ MUZEUM
P.O. Hviezdoslava

na císařské straně složegj, dokudby nezvýzwéděli, takéli předce Turkum co věřiti gest.

Srbowé Turečtí poddanj, genž před nějakým časem k nám přitáhli, gakž nynj znamenáme, zase mnozý nazpátek s swým předesslym panům se vrátégi. Však může být každý bezpečen, že gím vrchnosti, na gegichžto gruntu se vsaditi chtěli, žádné překážky w tom ciniti nebudan, neboť gsau na wětším dyle velmi hrubj lídé, kteržž žádnemu pozádku a dobrým mrawům tak snadně přiwyknauti nemohau.

Pan Generál Hrabě Kolowrat, gakž slyssime, rozličnými pokrmy a nápogi se zaopatřil, aby nového Bělehradského Bassu a některé wzácněgssi Turky nálezetí vctiti mohl. Skrze takovau poctu císařský král, dwůr chce Turkum w mysl wprawiti, aby se oni napotom gakžto dobrý sausedé s císařskými poddanými w dobrém přátelstvu snásseli.

Podle gine zpráwy z Semeljna, kteráz na den 12 října zaslána gesti Pan Generál Černel dne 10 téhož z pevnosti Orsowy přigel do Semeljna, přinesa tu zpráwu, že tedy předce giž Orsowa Turkum odewzdána byla, a že při tom wissecko dobře a w nálezitém pozádku smo. Při koncy nássi gratulirovali Bassowi, kteržž gi přigimal. Bassa syce děkoval co neyzdwořilegi, a byl statečně pohnut w srdecy, že císařský oficíci tak vctivě s njm zacházejgi; než dal na sobě znáti velikou netrpělivost, že ho nesscesti Řiditelem w Orsowě včinilo; pak řekl: "Ach žádal sem množstvíkrát ze srdece, by císařství tuto pevnost z gruntu wyvrátili a zhladili, tak abyh gá

ORAVSKÉ MUZEUM

P.O. Hviezdoslava

ORAVSKÉ MUZEUM

bez té eti gakožto Orsowštý Řiditel byti mohl. — O Bassowi, kterž do Bělehradu za Řiditele přigde, pravěg mnozý, že gest prozřetelný a spravedliwý muž, a že to, což se nedávno w Nýse stalo, podlé nevpřsného Sultánova rozkazu včinili musy. Příšina, že mnozý w Nýse zmordowáni byli, gest tato nevhawněgssi: Turcy, gímž wěkáno gest, aby napotom w Bělehradě přebývali, nechtěli žádného z někdejších Bělehradských Turků mezy sebou trpětik pravice, že wětším dylem nepokogni lídé gsau; protož nevywysí Sultán dal přísné poručení Nýsskému Bassovi, aby wšecky tyto nepokogné Turky z cesty odklidil, což se y stalo, a Bassa poručil mnohým blawy stinati, a giné sňúrau zastřititi.

O Bárowi Ismailovi, o němž před desle zmínka včiněna byla, nynj slyssime, že nebylo možné gináč k němu přistíti, než že musyli dům, w kterémž přebývali, obstaupiti a geg zapáliti. Údaje sswými některými wěrnými bydne zahynul. W též zpráwě vwádj se w známost, že po celé vlicy, kteráz z 35 domů pozůstávala a mezy njmi y dům Bary Ismaila, oheň založili; než k pravdě podobněgssi gest, že se oben, kteříž w gediném domě založen byl, prudce sinal, a tudy celé vlicy skodil. Protož nenj diwu, že se Nýsský Turcy zbauřili, a w pewnosti veliké nesnáze způsobili. Také y dům Bassůw wypálen byl; rossák na to sňestj on se časné retoval; a pak když Sultánův rozkaz včazal, mnozý zbauřeného lidu pravili: "Sultánův rozkaz gest spravedliwý." — O této krvavé lázni, kterauž Nýss-

MÚZEUM
R. B. L. S. A. V.

sty Bassa mezy Turky včinil, list z Ses
mendrye psaný na den 8 října gesstě
nám nějakou dárku zpráwu, a takto se
v něm píše: Podlé poručenj vrchnj
wogenšté zpráwy, rento hrad giž dne 7

P. O. MEZDOSLAVA

Sabac dne 9 aneb 10ho Turkum mela
býti odvedena; poněvadž se wssak me-
zy samými Turky rozeržitosti staly, pro-
tož v gistotě newjme, kdy Turcy praz-
wená místa pod swau zpráwu přigmati;
že wssak se ro gistotně staně, o tom žá-
dný wje nesmí pochybowati. Mehmet
Serasyter Bassa celé toto okolj pod swau
zpráwu dostane. On pozval mnohé
wzácné Turky k sobě, a mezy njimi zná-
meho Della Achmeta, a když se rito od
něho všírati měl lid nastrojený. Etz

ryž po nich střílel, ge mordowal, a některým y hlawy přezali. Hlavu Delli Achmeta Bassa poručil y hned Sultánovi do Konstantynopole odwesti, a zatím přejčinou nyněj Turcy wěděj, že se to na Sultánovo rozkaz stalo. Tato tedy příhoda gest přejčinou, že Turcy wysse pravěných pevností od císařských přizgmauti nemohau. Takž se zdá, tato krwawá lázeň wšsem wzácnějším nez

po logným Turkum se stane. Všetkni
Turcy, kteří nynj sem přigdau, gsay
samj nowj, a žádný z těch, genž prve
zde byli, poněvadž tito z pokuty, že své
země tak sspatně bránili, vseckten svůj
statek a gměnij propadli, a do Alzye ráz
hnauti musyli. Aby Turcy v svých podz-
daných lásku sobě zgedňali, roztrausyli
mezy njmi, že poddaný lid za celá tři
léta žádné daně a poplatků skládati ne-
smj. Skrže tuto pověst nynj Srbowé
opět z cysai skře strany k Turkum přechá-

zegi, a svých statků se vymagj. — V
tomto okolj nynj krádeže a laupeže zhu-
sta se pássi, tak že člověk ani po pewné
zemí ani po wodě bezpečen nenj. V
též mjrě na den 6 října nad Semens-
AVSKÉ ZEMĚ DRÁVSKÉ VÍEZDOSLAVIA R. O. HÝEZDOSLAVIA
drym laupežnicy gednu prázdnau lodi,
pteráz od Orsowy plynula, prepadli,
dali přes 100 ran, a necheli ḡi pustiti,
až posléz nasse patrolla od kordonu při-
tahla, a tyto lupiče rozehnala.

(*Bher. Kur.* n. 81.)

Bukarestu 20. září. Takto sem
v poslední zprávě oznámil, že nás zpráv
wu wedaucy Generál Pan hrabě Míz-
trowštý dne 9. toho odtud wygede, a
přes Čerwenoměžský průchod do Sez-
dmihradská y s swým wogstem se naz-
vrati, tak se to také na wlas stalo.
Dne 12 nato nyněgssj Walašský hospo-
dář Bnijze Michal Sučo držel svůj slav-
ný příjezd do Bukarestu. Vissak ale
tato slavnost od někdeyssj, gesto gindy
byla v obyčej, z ohledu skvostnosti by-
la velmi rozšírná. Taková někdy bý-
vala tato slavnost: Vissickni Bojari
sli vstřje Bnžeti až k Klášteru Waka-
restu, a odtud geg provázeli vissickni
v nejskvostněgssm oděvu přistrojeni

RAPSKEK
ZEME
MÍEZDOSLAVA

ORA
MUZEJUM
RAPSKEK
ZEME
MÍEZDOSLAVA

na koňích až knížecímu sydlu. Před
knížetem wedli 11 aneb 13 koní (počeť
musyl být vždy nestevný) s dlauhými
samým zlatem a stříbrem vyšiwanými
čabrakami, aneb také také dlauhými ko-
žemi z rysů a ostrovů, kteréž přes se-
dla dolů visely po levé straně na se-
dle při každém koni byl erb z kovaného
stříbra gako klobouk veliký připiaty.
Každý Walášský Hospodář při svém
prjgezdu mjal nový koňich z sobolo-
vých koží, který od nevyššího Sul-

tána darem dostal. Při nyněgssmu wssak příjezdu nebylo dokonce žádne rakové pompy viděti, anobrž geho příjezd pas trně okázal, že mezi Walachy veliký nedostatek byti musy, aneb aspoň že ten předessly bycēg příjezdu docela kzměnil něn příssel. Walasstý Hospodár ne měl než svůg starý kožich, v kterémž giž prwě gednau do Bukarestu přigel; konu měl při sobě toliko sest, mezi kte rýmiž tak rjskage neypěknégssi a neyo zdobnégssi byl, gehož od nasheho Cysare dostal. Čake y ostatnj konové nebyli nicterak ozdobeni, toliko staré slezelé čas braky měli na sobě, y ginák bezewsech stříbrných erbů. Gedine s wznessenégs ssi Bojarů gelo před Knížetem na koz ných, ostatnj wssickni geli za nimi w ká cárjch. Wszeho ostatního lidu, kterýž geg provázel, bylo asy 300 dohromady. Ačkoli toto podjwání nebylo tak hrubé weselé, wssak předce lidé do 40ti tisyců se zdohli, aby viděli své nowe Kníže podle starého odycēge v chrámu na tak řeceném starém knížecym dwore s poně ostupovati. Po vykonanych službách Božích gel do sálu na starý dwůr, poz ručil dworské nařízenj, dle kterehož od Sultána za Walasstého Hospodáre wstawen gest, neprwé w Turciie a pak w Walassté řeci přečisti, a nato odes bral se w předessém průvodu do klás steru, kdež geho Osvícenost Prync Roz burk za něgaký čas přebýval. Mezi tím tento průvod, ač Walassi na sobě weselé twáři neokázali, předce byl gím k něgaké radosti, poněwadž s Knížetem Michalem Sučo průvodcē Hassan Bassa swařr někdeyssjho Sultána, kterehož se Walassi welice obávali, nepřigel. As

to Turků bylo wseckō, genž se při touto průvodu viděti dali. Po vlicých nebylo nic viděti než Kočary, gesso sem tam gezdili, a gedni druhým se vyhýbali, a poklony sobě činili. Wssak tato radost netrvala než kraticke okamžens. Nebo po dwou dnech bylo slyšeti, že sem přigede Bassa tři praporců s rakovým a s rakovým množstvím lidu. A hle! Bassa Hassan přigel kutečně s čtyřmi sty Turků. Kníže Hospodář sel proci nemu pessky až k Wakarestu, a připravil mu byt w témž kláštere až do druhého dne, a nesměl se na svůg kůn pozaditi, až mu Bassa povolenj dal. Druhého dne přigel Bassa k Knížeti, a od něho, gegž Kníže provázel, geg do svého hýru w městě. Bassovo komonstwo bylo zo Turků, a ostatnj wssickni zůstali w leženj v Wakarestu. Klesz to bylo ssalba z po málo dnech přicházeli Turci z svého leženj po desyti y po dwadeci do města. Knížecý vrátný a mestský uha pod rukou rozpisorali byty pro tyto neoceláwané hosti. Vagednau přestali wozowé po městě gezditi, každý Walach zalezl do své světnice, a s hrůzou a strachem očekávali na ty wěcy, genž se řekli magi. Byž známý známeho poskal, rázali se wespolek: Pro Bůh! co to má znamenati a odpověd byla: Pro hřsy nasse to zlé na nás doléhá. Vlynj wssickni na to myslili, aby vtekli, aneb aspoň aby svůg lepší nábytek na bezpečnější místo odprawiли. Na knížecý poručenj bylo prohlášeno: "Abž se žádná žena od stavu s smotrem aneb w nákladném oděvu s swěsenými vlasys po vlicy okázat neopovážila; aby wssaké křimy záročeny byly, a vůbec aby